

gerne havde gjort sig et Ærinde ind i Stuen, tydelig nok i den Hensigt at studere Brevets Virkning paa ham.

Uret inde i Dagligstuen slog nu fire, og han tænkte allerede med Bekymring paa, hvorledes Dagen skulde faa Ende. Skønt baade Signe og Tvillingerne i Løbet af Eftermiddagen gjorde deres bedste for at pleje og underholde ham, længtes han allerede tilbage til sit eget lille Kammers Ensomhed og Fred.

Ud paa Aftenen viste Eberhard sig igen. Han var endnu ikke flyttet sammen med de andre Søkende og kom her ellers kun til Middagsmaaltidet Klokken tre, saadan som han havde gjort det allerede i Moderens Tid. Det rørte Per, at han trods deres Skærmydsel var gaaet den lange Vej herud fra Kristianshavn alene for at høre til hans Befindende.

Til nogen fortroligere Samtale med ham eller Signe kom det dog stadig ikke. Han kunde ikke engang blive klog paa, hvorvidt de overhovedet vidste Besked med hans Brud med Jakobe. Han havde et Par Gange om Eftermiddagen søgt at lede Tanken hen derpaa overfor Signe; men med øjensynlig Uro havde hun hver Gang givet sig til at tale om andre Ting. Ogsaa Eberhard syntes ganske utilbøjelig til at komme ind paa Emnet. Per havde en Fornemmelse af, at de med deres Omhu og Deltagelse dog stadig var paa deres Post overfor ham og navnlig havde en Tilbøjelighed til at udlægge selv den uskyldigste Ytring af ham som et Forsøg paa at gøre sig til af sin Fortid og sine Forbindelser.

I den Henseende tog han nu heller ikke meget fejl. Hverken Eberhard eller Signe havde foreløbig stor Tillid til Oprigtigheden af hans Omvendelse, — dertil syntes han dem endnu langt fra nedbøjet nok. At hans Forlovelse med den jødiske Rigmandsdatter var bleven hævet, havde de hørt af andre, og herpaa byggede de et stort Haab; men hvorledes det nærmere forholdt sig dermed, vidste de ikke; og Signe ønskede for sit Vedkommende heller ingenting at vide, fordi hun overhovedet intet andet vilde kende af hans Liv, end hvad der laa indenfor Hjemmets og Troens Grund.

— — Den næste Formiddag kom saa Professoren for at foretage en Undersøgelse. Den lille Mand med det underlig tarvelige, ja snuskede Udseende og det sære Kældersprog var i de første Øjeblikke meget gnaven. Det var knap nok, han vilde mindes at have set Per før, og han begyndte med at